View the original article

ВІЙНА

«АрселорМіттал» зупиняє роботу до закінчення війни: доля 16 тисяч робітників та наслідки для економіки України

Борис Сачалко «Настоящее время»

10 листопада 2026, 13:03

Унаслідок чотирьох російських атак, за даними заводу, загинули шестеро працівників, ще понад 18 осіб дістали поранення

В Україні через війну та постійні російські ракетні удари зупиняється промисловий гігант – завод «АрселорМіттал» (раніше – «Криворіжсталь»). Компанія наразі не згортає бізнес в Україні повністю, однак через колосальні збитки виробництво переводять у «режим холодної зупинки», йдеться в офіційній заяві:

«Протягом наступних двох місяців цей процес передбачатиме підготовку до безпечної зупинки виробництва та її проведення, а надалі — консервацію промислових активів, щоб зрештою відновити роботу після завершення бойових дій... За нашою поточною оцінкою, безпечна робота неможлива, доки триває війна. Після завершення війни, коли умови це дозволятимуть, ми розпочнемо діалог з урядом України та повторно оцінимо, чи можна безпечно й стало відновити роботу».

Що означає зупинка роботи промислового гіганта для України та для Кривого Рогу – рідного міста президента України Володимира Зеленського?

Кореспондент телевізійної та онлайн-мережі «Настоящее время» (створена Радіо Свобода для російськомовної аудиторії) запитав про це в місцевих жителів.

«Криворіжсталь» димить уже майже століття. Це містотворче підприємство 600-тисячного Кривого Рогу. Його роботу забезпечують десятки шахт і виробництв Криворізького залізорудного басейну. Гігантська індустріальна машина тримала економіку міста й мала колосальний вплив на економіку всієї України.

У середині 2000-х «Криворіжсталь» перепродали й кілька разів перейменували – зараз це «АрселорМіттал». Протягом останнього року комбінат був постійною ціллю російських атак. Людські жертви та величезні виробничі втрати призвели до того, що на початку осені керівництво оголосило: завод зупиняє роботу.

Вікторія – одна зі співробітниць найбільшого заводу Кривого Рогу. Надвечір зі свого кабінету вона виносить найцінніше – драцену.

«Думаю, ні в кого немає плану «Б». Усі сподіваються на краще», – чесно зізнається вона.

Зі свого кабінету на заводі Кривого Рогу Вікторія виносить найцінніше, каже вона, – драцену

Робітнича зміна заводу (чи по-старому «Криворіжсталі») заповнює порожні вулиці міста.

16 тисяч працівників – похмурі й без настрою:

«Толком нічого не кажуть. На дві третини [ставки] відправляють», – ділиться один із них.

– Скільки років ви тут працюєте?

– 31 [рік]. Із 19-ти [років].

– Чим для вас є «Криворіжсталь»?

– Життям… Усім життям. Змалечку, з десяти років. Уся юність, молодість. Усе життя тут минуло.

Споруди металургійного комбінату «АрселорМіттал» у Кривому Розі (колишня «Криворіжсталь»), фото 17 липня 2015 року

За вісім годин до перезміни на заводі до кабінетів із плакатами, на яких зображене серце зі сталі, приходять студенти. У Криворізькому металургійному коледжі готують майбутніх фахівців для десятка місцевих шахт.

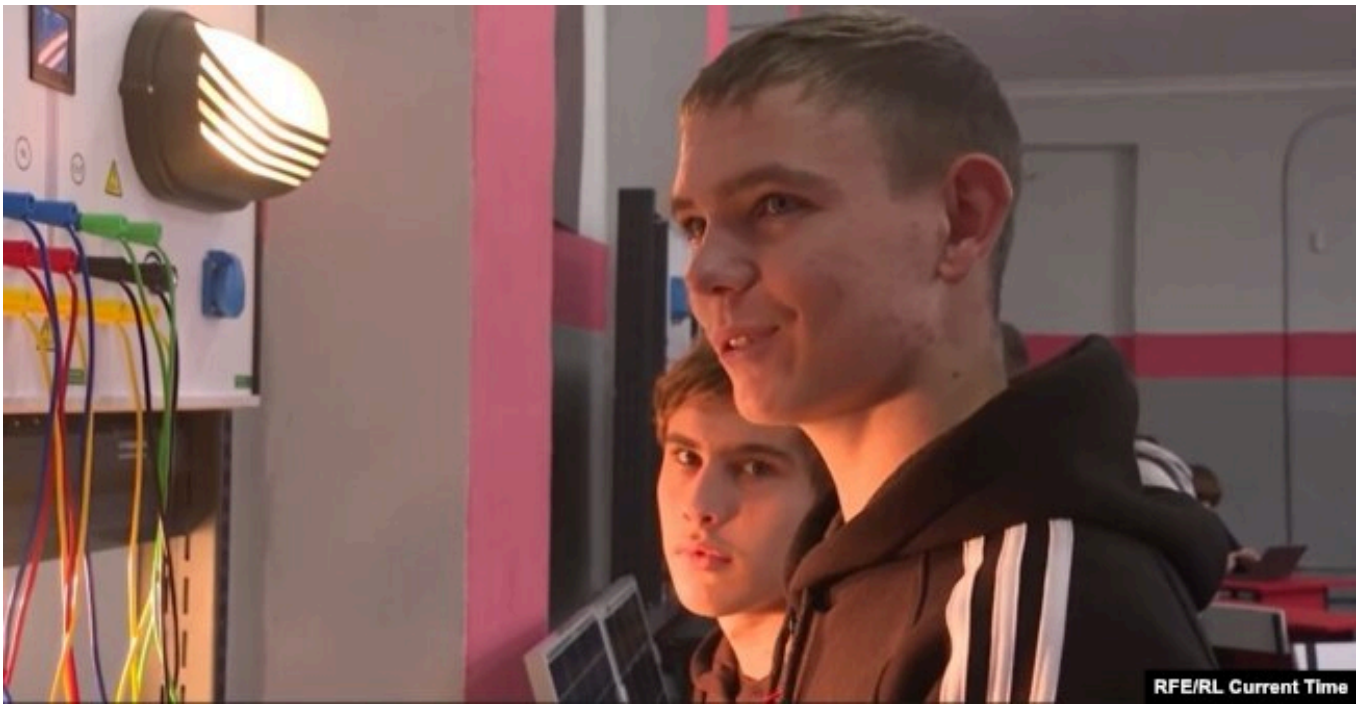
Кіра – майбутня зварювальниця

У майбутньої зварювальниці **Кіри** мама – шахтарка.

«Вона своїм друзям із роботи розповідає про мене, що я – зварювальниця. Усі там дивуються. А потім кажуть, що зварювальниця – це така професія... Я – жінка, мене на руках носитимуть».

У **Радика** та **Романа** – майбутніх майстрів бурових установок – гірничовидобувний родовід ще глибший.

«Дідусь працював, уже відпрацював; тато працював, уже відпрацював», – каже Радик.

Радик – майбутній майстер бурових установок – розповідає про батька та діда

«Мене цікавить саме ця спеціальність. Це цікаво й доволі престижно», – додає Роман.

Ким вони працюватимуть тепер – невідомо. Директорка Криворізького гірничотехнічного ліцею **Тетяна Стойчик** констатує, що запит на фахівців упав до мінімуму.

Учні Криворізького гірничотехнічного ліцею

«Якщо говорити про те, що на сьогодні на третьому курсі у нас 160 осіб із професією гірничого профілю, то ці 160 осіб усі пішли б на всі гірничовидобувні підприємства – і цього було б мало. На сьогодні ж дуже мало студентів можуть реалізуватися в гірничовидобувній галузі. Я думаю, з наступного року ми перевертатимемо цю призму з гірничих професій на якісь універсальні. Ми маємо розвивати у студентів основи підприємництва, щоб вони вже з цього моменту навчання мали можливість навчатися та розвиватися у малому й середньому бізнесі Кривого Рогу».

Як живеться малому бізнесу в індустріальному місті-гіганті України, чудово знає **Інна**. Вона зазиває покупців на головному ринку міста. У неї вигідне місце — навпроти входу. Проте клієнтів останнім часом немає, каже вона.

Інна працює на головному ринку Кривого Рогу. У неї вигідне місце – навпроти входу. Проте покупців останнім часом немає, каже вона

«У нас найнижчі ціни. Але в нас його просто не купують. У людей просто нема грошей. Завод зачиняється. Цехи зачиняються. Дівчата приходять, дружини, кажуть: «А що ж, невідомо, коли він вийде на роботу, чоловік». А на її зарплату та з двома-трьома дітьми вона не тягне. От і все».

Уже кілька років місцева влада намагається підтримати локальний бізнес: залучаються іноземні інвестиції, гранти.

«Уже 1140 підприємців стали переможцями грантових програм і отримали для свого розвитку кошти на загальну суму понад 340 млн грн. А головне – це дало можливість створити у нашому місті в секторі підприємництва вже майже 1000 робочих місць», – розповідає речниця мерії Кривого Рогу **Ірина Герасименко**.

Антон – один із тих, хто отримав кілька таких грантів. Він володіє мережею спортзалів. Бізнес розширив, але визнає, що проблеми залишаються.

«Зараз відчувається, що людей стало менше, грошей стало менше. Проте бізнес має працювати, і завдяки таким програмам ми можемо працювати у складний час. Наразі наші власники приміщень також розуміють цю ситуацію, роблять певні знижки, але все-таки комунальні платежі залишаються комунальними», – каже власник мережі спортзалів у Кривому Розі Антон.

Кілька днів тому місцева влада звернулася до адміністрації найбільшого підприємства міста з проханням не зупиняти виробництво. Там додали, що про рішення щодо заморожування «АрселорМіттал» (чи «Криворіжсталі», як її називають по-старому) дізналися лише зі ЗМІ.

Кореспондент мережі «Настоящее время» звернувся до місцевої влади з проханням розповісти, чи існує якась концепція виживання Кривого Рога у разі зупинки важкої індустрії. Там попросили з цим коментарем зачекати кілька тижнів: поки нічого не відомо й чіткої концепції немає.

«Теза про те, що місцева влада не очікувала подібного розвитку подій, може свідчити лише про недалекоглядність і трохи про безвідповідальність місцевого керівництва. Адже ракетні обстріли «АрселорМіттал» почалися не цього року. Від початку цього року всім було відомо – у всіх новинах гуло, – що «Арселор» працює зі значними збитками. Це має такий вигляд, ніби Кривий Ріг трохи проспав свій план «Б», – вважає редакторка телеканалу «Перший Криворізький» **Марія Бондар.**

Вона додає, що зараз у комунальних підприємствах міста відкрито близько 500 вакансій. На них планують працевлаштувати колишніх металургів. От тільки

комунальник – це не металург: і зарплата, і статус зовсім не ті.

Працівники «АрселорМіттал» повертаються зі зміни

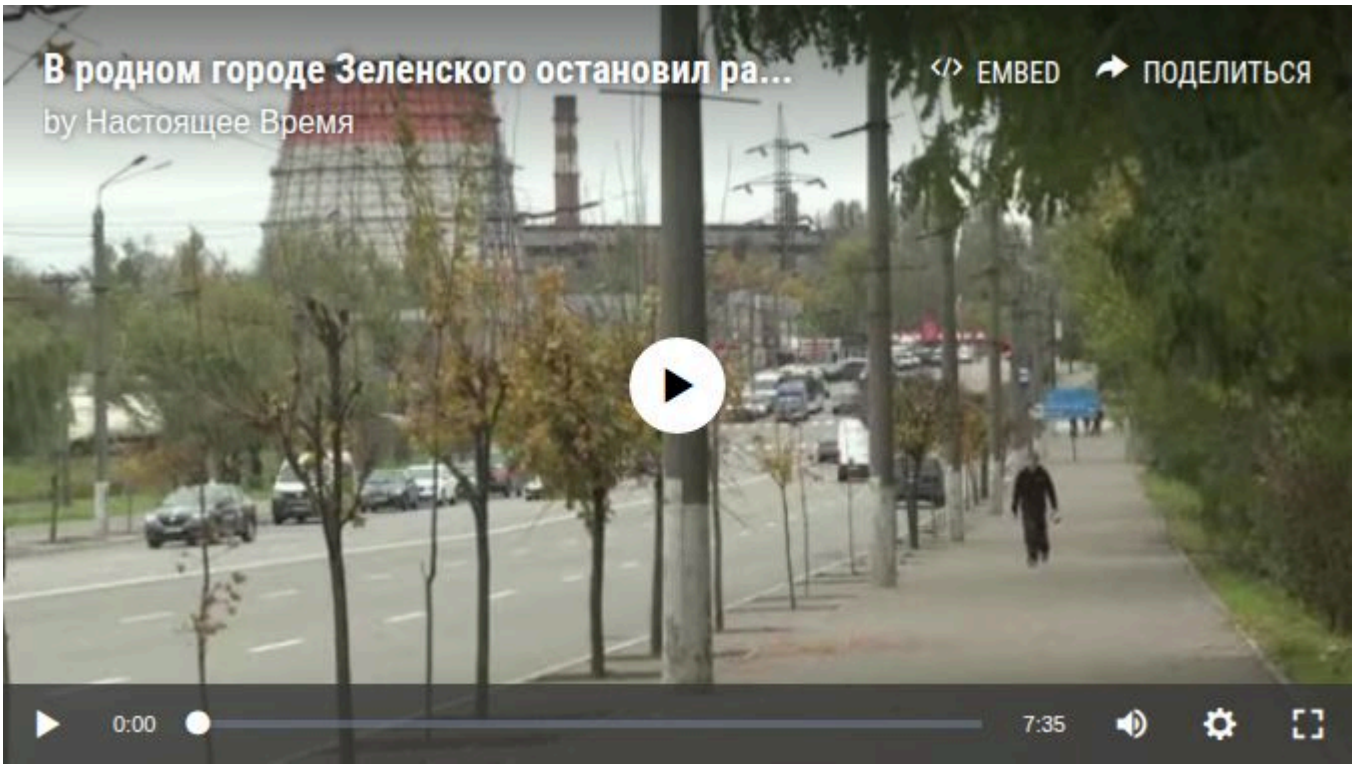
Смеркає. Близько 16:00 вулицю біля прохідної заповнюють робітники заводк. За кінцем зміни з вікна спостерігає **Людмила**. Вона десятиліттями продає квіти неподалік від заводу.

«А тепер вони нам телефонують і кажуть, що вже зачиняються. Вони в нас завжди купували. Вони заходили завжди, коли були їхні заходи, вони приходили, купували. І дуже було комфортно з ними. А тепер вони телефонують, кажуть: «Може, ви заберете якісь квіточки назад, бо ми не знаємо, куди їх».

Людмила продає неподалік від заводу квіти

З кабінетів індустріального серця України виносять вазон за вазоном. Похмуро, без коментарів – додому.

Росія б’є не лише по «Арселору», а й по всіх металургійних гігантах країни. Якщо вони зупиняться остаточно, Україна втратить 7% ВВП – а це приблизно $5 млрд на рік.

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Блекаут, укриття, понищена логістика. Як держава може допомогти бізнесу вижити?

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

«Сміховинно, що 300 мільярдів російських активів досі не використали для України» – Тімоті Еш

ДИВІТЬСЯ ТАКОЖ:

Путін – головна перешкода до миру. Переговори США, Україна, Росія в Абу-Дабі: чого очікувати?

Україна | Політика | Економіка | Війна

© Радіо Свобода, 2026 | Усі права застережено.